

Adevărul

Cotidian independent al județului Arad

ANUL II

Nr. 43

Simbătă, 10 februarie 1990

4 pagini - 50 bani

Democrație în teorie și... practică

Cît de liberi sîntem? O întrebare pe care fiecare separat și toți la un loc ne-o tot punem și, evident, încercăm să-i dăm un răspuns și, conform aceuia, să avem o atitudine față de o problemă sau alta. Răspunsul lor la această întrebare l-a făcut, pe deîndealtă, de drept comun dintr-un oarecare penitenciar, să spargă ușile declarînd că sînt liberi, că legile

care l-au condamnat pentru furt, viol sau crimă sînt nule și neavute. Răspunsul lor la această întrebare l-a făcut, pe unii cetățeni ai Aradului, să devasteze sediul filialei județene a PNT pentru a-și „manifesta” dezacordul cu demonstrația organizată la București, care demonstrase fusesse lăcută în numele aceleiași libertăți.

Este clar că democrația înseamnă cu adevărat libertate, dar iată, practicarea acesteia, așa cum a fost ea înțeleasă într-un moment sau altul, poate fi la ambele. Pentru că libertatea nu înseamnă, în nici un caz, să-ți pui „pumnul în gură” celui alt, care are o altă părere decît tine. Sau celălalt nu este la fel de liber să-și exprime punctul de vedere? Desigur, exemplele pe care le-am dat sînt niște extreme.

Un principiu liber consimțit al democrației este acela conform căruia pentru adoptarea unei hotărîri minoritatea se supune majorității (majoritate jumătate plus unu). Teoretic, toată lumea este de acord și susține acest principiu... atunci cînd nu este pusă să ia o hotărîre, o atitudine. La practică, ne împotmolim, ul-

tăm de tot și de toate, balem cu pumnul în masă și susținem că noi și numai noi avem dreptate. Pornind de la căutarea unui consens, cu cele mai bune gânduri, ajungem la disensiune. În numele democrației. Am întâlnit oameni de bună calitate, inteligenți, care le explicau altora cum e cu democrația, dar care, în propriul lor colectiv de muncă,

pusi în fața luării unei hotărîri, își susțin neapunctul de

vedere printr-un ton refractar și exclusivist, cu o înverșunare frizînd prostia, în condițiile în care marea majoritate era de cu totul altă părere. Fiecare are dreptul să-și spună părerea, să și-o susțină, dar să faci monolog dintr-o discuție care ar trebui să fie dialog, să te cramponezi de ideea ta și să nu recunoști legitimitatea hotărîrii celorlalți pune în pericol de destabilizare democrația pe care, să nu uităm, am plătit-o scump.

Ceea ce este mai greu, asmenia oameni își caută acoliți, susținători, își organizează „bisericiuțe” contestatate în cadrul cărora perorează cu o logoree demnă de o cauză mai bună, amenință, în speranța că, pînă la urmă, opinia lor va fi impusă majorității. Unii, au pretenția să ia poziții prin presă, tot „în numele libertății și democrației” și, tot prin presă, majoritarii vin și spun „precizăm că această poziție nu ne reprezintă”. Ajungem din nou la întrebarea: Cît de liberi sîntem? Și cred că răspunsul ni-l poate dicta numai bunul simț, al nostru, și al fiecăruia dintre noi!

CRISTINA ALECU

Comentariul ediției

Imagine din municipiul Arad. Este surprinsă porțiunea dinspre Palatul cultural spre Primărie.

Foto: M. CANCIU

Așa a fost... (IV)

Pe data de 30 decembrie 1989 plecăm. Afară este un pic de zăpadă și frig. Dumnezeu a ținut cu noi! În timpul revoluției vremea a fost primăvara. Pe drum avem un mic incident: perфуzia mea se opreste neavînd cădere suficientă. Călătorim cu o Dacie combi. Facem popas la Nădlac, unde stăm pînă mi se administrează perфуzia. Din cauza frigului s-a înfundat flexula catetenului. În vama maghiară ne așteaptă o salvare trimisă de la Szeged. Ne înțelegem să fim mutați în salvarea lor, mult mai înaltă, pentru a se putea face perфуzia. Drumul de la vama la Szeged se scurge în timp ce eu dialoghez în limba engleză cu tînrul care, operativ, cu înalt simț profesional, îmi pune perфуzia. Aflu că este student în anul IV la Facultatea de medicină generală din Szeged. Începînd din anul III, studenții generalişti fac gardă pe salvare! Mașina salvării opreste pe o stradă obișnuită lângă o clădire tot altă de obișnuită, care nu atrăgea cu nimic atenția asupra meiturii ei. Mă aștep-

DORU MICLEA

(Cont. în pag. 4 III-a)

De la Primăria municipiului Arad

Urmare a numeroaselor propuneri făcute de instituții și cetățeni ai municipiului, PRIMĂRIA MUNICIPIULUI ARAD a aprobat schimbarea denumirii unor străzi după cum urmează: Bulevardul Republicii în Bulevardul Revoluției; Bulevardul Lenin în Bulevardul General Vasile Milea; Strada 7. Noiembrie în Strada Episcopiei; Strada Stejarului în Strada Gheorghe Popa; Strada Karl Marx în Calea Timișorilor; Strada Dimitrov în Strada Andrei Șaguna; Strada Narciselor în Strada Preparandiei; Strada 6 Martie în Strada Stefan Cico Pop; Piața Liceului în Piața Moise Nicoară; Strada Cernel în Strada Meșana; Calea Armatei Roșii în Calea Lipovei; Strada Anatol France în Strada Vasile Goldiș.

Înlocuirea actualelor indicatoare de străzi cu indicatoare purtînd noile denumiri se va face pe măsura confecționării lor de către întreprinderile de specialitate din Mediaș, unde au fost comandate.

Gînd neîmplinit

Chiar de nu ne place să recunoaștem, Aradul a cam rămas în urmă. A pierdut pasul, cum se spune. La Marea Unire din 1918 era între primele cinci orașe ale României, iar azi nu știm dacă se mai află în primele 15 municipii din țară. Pornind însă de la această constatare, care nu poate să ne lase indiferenți ca oameni ai locului, dorim să atragem atenția asupra disproporției care există la Arad între dimensiunea economică și cea spirituală. Ce întreprindem acum va fi hotărîtor pentru viitoarea configurație urbanistică, economică sau spirituală a acestei așezări ce se îndreaptă spre primul mileniu al existenței sale

(atestată!). Să folosim deci cu înțelepciune clipa generoasă și să prefigurăm ziua de mine investind simțire și inteligență, în egală măsură. Și poate nu vom uita că Aradul a avut cîndva și facultate, că învățămîntul superior este azi un gînd neîmplinit pentru fiecare arădean. Avem convingerea că viața universitară ar găsi un teren deosebit de fecund în urbea noastră și, la rîndul său, ar adăuga noi atribute unei vieți spirituale dornică de împlinire. Supunem spre atenția municipalității aceste gînduri, cu convingerea că nu întotdeauna verba volant și nu întotdeauna ne înțîlnim cu momenta atît de prielnice.

O. PANA

Fraților, am hotărîți de mine leșim și noi în stradă. Caricatură de IOAN KETT GROZA

DECRET-LEGE privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative

Ținînd seama de dezvoltarea continuă a cererii de produse și servicii, îndeosebi pentru acoperirea nevoilor de consum ale cetățenilor, de imperativele economice imediate și de perspectivă, direct legate de ridicarea nivelului de viață al oamenilor și pentru instituirea cadrului legal de promovare a liberei inițiative în sectoarele de industrie mică și servicii, Consiliul Frontului Salvării Naționale decretă:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. — În scopul satisfacerii în condiții mai bune a cerințelor de bunuri și servicii ale populației, folosirii eficiente a resurselor de materii prime și materiale, îndeosebi locale, precum și creșterii gradului de utilizare a forței de muncă, se pot organiza, prin liberă inițiativă:

- întreprinderi mici cu un număr de cel mult 20 de salariați;
- asociații cu scop lucrativ;
- asociații familiale;
- activități prestate de persoane fizice în mod independent.

Organizarea activităților prevăzute la lit. a-d se poate face numai de cetățeni care au domiciliul în România.

Art. 2. — Statul garantează libera organizare și desfășurare a activităților de producție și servicii prevăzute la art. 1.

Organizarea acestor activități se face pe bază de autorizație, în condițiile prezentului decret-lege.

Art. 3. — Organizarea și desfășurarea activităților de producție și servicii pe bază de liberă inițiativă se pot face numai cu respectarea prevederilor legale.

Încălcare a legii atrage răspunderea materială, civilă, administrativă, contravențională, sau penală, după caz, a persoanei vinovate.

CAPITOLUL II

ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII ECONOMICE PE BAZA LIBEREI INIȚIATIVE

SECȚIUNEA I

Întreprinderi mici

Art. 4. — Întreprinderile mici se pot constitui din inițiativa unei persoane sau a mai multor persoane asociate în acest scop.

Persoana care, singură sau prin asociere, este întreprinzător într-o întreprindere, nu mai poate avea această calitate într-o altă întreprindere.

Art. 5. — Încadrarea salariaților în întreprinderi mici se face pe bază de contract de muncă, cu respectarea prevederilor Codului Muncii. Salarizarea se stabilește prin înțelegere de părți.

Pot fi încadrați și salariați ai unităților de stat ori cooperatiste sau cooperatori, a-

(Cont. în pag. 4 II-a)

